

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117217579
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4117217579.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcov v 1.rade: Y. U. I., nar. XX.XX.XXXX bytom B. č. 5, M. a v 2. rade: B. K. N., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. V. an der V. O. XX, U. republika, obaja v zastúpení W. & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Nitre, Štúrova 13, proti žalovaným v 1. rade: U. I., narodený XX.X.XXXX, bytom B. 5, M., v zastúpení Mgr. Štefan Slovák, advokát so sídlom Mostná 46, Nitra a v X.rade: K. I., narodená X.X.XXXX, bytom B. 5, M., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému v 1.rade sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. a v 2. rade.

III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

IV. Žalovanej v 2. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Právny predchodca žalobcov sa svojou žalobou domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci H., okres C., katastrálne územie B., zapísaných na LV číslo XXX ako parcely registra „C“, pod parcelným číslom XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², pod parcelným číslom XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², pod parcelným číslom XXX/X - záhrady o výmere XXX m², pod parcelným číslom XXX/XX - záhrady o výmere XX m² a ako rodinný dom súpisné číslo X umiestnený na parcele číslo XXX/X, vo výške spoluvlastníckeho podielu X/X-ice. Zároveň žiadal určiť, že spoluvlastnícky podiel vo výške 1-ice vzhľadom k celku k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v obci M., okres C., katastrálne územie B., zapísaným na LV číslo XXX ako parcely registra „C“, pod parcelným číslom XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², pod parcelným číslom XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², pod parcelným číslom XXX/X - záhrady o výmere XX m², pod parcelným číslom XXX/XX - záhrady o výmere XX m², a ako rodinný dom súpisné číslo X umiestnený na parcele číslo XXX/X patrí do dedičstva po zosnulej B. S., rod. R., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom B. číslo XX, XXX XX M. .

Právny predchodca žalobcu svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že spolu so svojou manželkou darovali ako darcovia a uzatvorili so žalovanými ako obdarovanými dňa 25. 01.2011 darovaciu zmluvu vo forme notárskej zápisnice N16 / 21, NZ 2382/2011 spísanú na notárskom úrade JUDr. Aleny Mesárošovej .

Predmetom darovania boli spoluvlastnícke podiely žalobcu a jeho manželky vo výške 1/1 vzhľadom k celku k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., v obci M., v okrese C., ktoré boli zapísané na LV číslo XXX vedené Okresným úradom Nitra katastrálnym odborom, pričom sa jednalo o pozemok parcely XXX/X registra „C“ -zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², pozemok parcely

číslo XXX/X registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m², pozemok parcely číslo XXX/X registra „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m², pozemok parcely číslo XXX/XX register „C“ - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m² a rodinný dom súpisné číslo X umiestnený na parcele číslo XXX/X .

Ďalej v žalobe uviedol, že predmetný vklad bol povolený a to na základe rozhodnutia Správy katastra v konaní vedenom pod číslom V XXX/XX .

Po nadobudnutí vlastníckeho práva žalovaný v 1. rade neprejavoval záujem o žalobcu ako aj o jeho manželku a to na rozdiel od obdobia predchádzajúcemu darovaniu predmetných spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, prestal ich navštevovať a komunikovať s nimi .

Jeho nezáujem ako k žalobcovi a taktiež aj k jeho manželke pretrvával aj napriek skutočnosti, že manželka žalobcu v čase po uzatvorení predmetnej darovacej zmluvy trpela závažným onkologickým ochorením v dôsledku, ktorého nakoniec zomrela, čo si vyžadovalo zvýšenú starostlivosť celej rodiny ako aj poskytnutie pomoci zo strany členov, pričom žalovaný v 1. rade neprejavoval zjavný záujem, nekomunikoval s nimi a neposkytoval im očakávanú pomoc .

Po obdarovaní začal ignorovať aj svoju manželku a nakoniec dňa 17.09.2013 podal návrh na rozvod manželstva, pričom ich manželstvo bolo rozvedené .

Žalovaný v 1. rade sa svojim konaním voči žalobcovi ako aj k manželke a jeho dcére dopustil hrubého porušenia dobrých mravov .

Žalobca spolu s manželkou vyzvali žalovaného v 1.rade listom zo dňa 19.08.2014, aby im vrátil dar, ktorý nadobudol na základe darovacej zmluvy, pričom žalovaná v 2. rade ako obdarovaná vyslovila súhlas s vrátením daru .

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia v žalobe označili Darovaciu zmluvu zo dňa 25.01.2011 (notárska zápisnica N16/2011, NZ 2382/2011), úmrtný list B. S., Rozsudok OS Nitra sp. zn. 25C/259/2013 - 16, zo dňa 21.01.2014, výzvu na vrátenie daru zo dňa 19.08.2014, súhlas žalovanej v 2. Rade, žiadosť o spätný zápis darcov do katastra nehnuteľností zo dňa 01.02.2017, Oznámenie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č.k. Z XXX/XXXX, pričom listiny, na ktoré sa žalobca odvolával neboli súdu predložené.

3./ Súd doručil stranám sporu poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, žalovaným žalobu spolu s výzvou na vyjadrenie.

4./ Právny zástupca žalovaného 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení došlého súdu dňa 15.11.2017 uviedol, že so žalobou nesúhlasí, považuje ju za nedôvodnú, nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby sa darca mohol úspešne domáhať vrátenia daru, respektíve určenia jeho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Voči žalobcovi ako aj žalovanej v 2. rade sa nedopustil konania, ktoré by sa dalo subsumovať pod hrubé porušenie dobrých mravov.

Počas manželstva so žalovanou v 2.rade nehnuteľnosť patriacu svokrovcom viac ako 35 rokov zveľaďoval a budoval.

5./ Žalovaná v 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení došlého súdu dňa 14.11.2017 uviedla, že všetko čo je v žalobe je pravda, žalovaný v 1. rade mal mimomanželský vzťah, jej rodičom sa vyhýbal, nepodporil ani ju a nepomohol jej v starostlivosti o jej rodičov.

6./ Pred začatím pojednávania žalobca Y. S., nar. XX.XX.XXXX zomrel a to dňa XX.XX.XXXX.

Z Uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 12D26/2018 - 90, zo dňa 03.12.2018 bolo zistené, že právnymi nástupcami po neb. sú Y. W. I., nar. XX.XX.XXXX a B.. K. N., rod. I., nar. XX.XX.XXXX.

Súd prvej inštancie Uznesením sp. zn. 17C/ 49/2017 - 46, zo dňa 13.05.2019 v konaní pokračoval s dedičmi po neb. a to Ing. U. I. a B.. K. N. ako žalobcami.

7./ Právny zástupca žalobcov v 1. a v 2. rade uviedol, že zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach ako vyplýva z priložených listinných dôkazov, kde pôvodný žalobca spolu s manželkou ako darcovia a žalovaní ako obdarovaní dňa 25.01.2011 uzatvorili darovaciu zmluvu, titulom ktorej previedli na žalovaných bezodplatne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

Následne po rozvode sa zmenilo správanie žalovaného v 1. rade voči darcom, keď žalovaný v 1. rade prestal s nimi komunikovať, navštevovať ich a zároveň neposkytoval nijakým spôsobom daryni starostlivosť a pomoc pri liečbe jej onkologického ochorenia.

Následne žalovaný v 1.rade podal návrh na rozvod manželstva a návrh odôvodnil mimomanželským pomerom.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že hrubo porušuje dobré mravy a v zmysle odbornej literatúry citované ustanovenie Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že darovanie ako bezodplatný právny úkon obsahuje v sebe silný morálny záväzok pre obdarovaného byť vďačný sa poskytnutý dar.

Ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že za hrubé porušenie dobrých mravov sa okrem fyzického násillia rozumie aj neposkytnutie pomoci, teda občiansky zákonník nevyžaduje také konanie, ktoré obdarovaného, ktorý by bol priestupkom či trestným činom ale také konanie obdarovaného, ktoré by bolo priestupkom či trestným činom postačujúce, aby to konanie bolo hrubým porušením dobrých mravov. Žalobca v záverečnej reči uviedol, že zotráva na svojom návrhu, pričom uviedol, že pokiaľ poslúchali svojho otca, neprotirečili mu, tak bolo všetko v poriadku, pokiaľ tam bol nejaký názor, začal presadzovať dominanciu v spore.

8./ Žalobca v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že na danej adrese býva a žije 31 rokov a spolužitie svojich rodičov ako aj svojich starých rodičov pozná veľmi dobre. Ďalej uviedol, že akonáhle prišlo k darovaniu predmetnej nehnuteľnosti, žalovaný požiadal o rozvod manželstva, čo podľa neho bolo účelové. Taktiež bol svedkom, kde bol prítomný aj svedok pán S., ktorý je krstný otec a to pri ich nezhode niekedy v roku 2002.

Ďalej uviedol, že počas manželstva rodičov bolo viacej excesov, svedkom ďalšej hádky bol v roku 2002, bolo to včase, keď sa robila oprava kombajnu, kde došlo k slovném konflikte medzi otcom a starým otcom, ďalší konflikt bol v rokoch 2002- 2004, kedy otec sotil do starého otca, avšak ten nespadol, postavil sa medzi nich, nevie čo bolo predmetom možného konfliktu, je pravdou, že otec s babkou ako tak vychádzal, tá sa nepriechila, dedko, keď mal sa mu niečo nepozdávala alebo mal iný názor, povedal to otcovi, či niekto otca informoval o zdravotnom stave babky, nevie, on mu to nehovoril, nepýtal sa, či babka niečo potrebuje, ako sa má, babka bola onkologický pacient a starala sa o ňu mama.

Ďalej vie, že nehody vznikali kvôli maďarskej národnosti starých rodičov, nemohli sa pred otcom rozprávať maďarsky.

9./ Žalobkyňa v 2. rade uviedla, že starí rodičia od ich nehnuteľnosti bývajú zhruba 5 minút peši, starých rodičov navštevoval žalovaný len vtedy, keď niečo potreboval a potom, ako sa dom prepísal, tak už ich nenavštevoval. Ona s rodičmi žila v spoločnej domácnosti až do roku 2003, v súčasnej dobe žije a býva v Rakúsku. Nebola doma, doma zostávala len po dobu 1 - 2 dní, alebo týždeň a za ten čas videla situáciu. Žalovaný sa nikdy nepýtal matky ako sa rodičom darí, ako sa majú, či niečo nepotrebujú, táto situácia nastala hneď po rozvode manželstva jej rodičov, nechodil so starými rodičmi k doktorovi, matka chodila k doktorovi, nosila ich, všetko financovala a starému otcovi nebol ani na pohrebe. Nehody vznikali aj kvôli národnosti starých rodičov, ktorí ju mali maďarskú.

Po rozvode starí rodičia už nechodili do domu, lebo mali pocit, že nie sú vítaní. Ďalej uviedla, že má pocit, že sa otec zriekol svojich detí, nemá s nimi žiadny kontakt, keď je so svojím dieťaťom vonku, otec sa nepozdraví, ani sa s ňou nerozpráva, ako keby bola cudzia. Ďalej uviedla, že je pravdou, že rodičia mali nehody v manželstve.

10./ Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že najlepšie si z celej rodiny rozumel so svojou dcérou, odkopla ho ako psa, nedala mu ani o svadbe vedieť, ani o narodení syna a keď sa dieťaťu prihovorí, tak cíti, že dieťaťu je o ňom zle rozprávane, keď chcel vnukovi niečo ukázať, chytila ho za ruku a zobrala preč.

Ďalej uviedol, že v čase, keď sa oženil dostali ústne od svokrovcov novostavbu rodinného domu, ktorý spoločne prerábali, nepopiera, že im finančne a materiálne pomáhali jej rodičia. Nie je pravda, že by sa zle správal k svojim svokrovcom, do rozvodu manželstva boli vzťahy dobré, po rozvode horšie. Mal zlý pocit, že robil na nehnuteľnosti, ktorú celú zrekonštruoval a nebola písaná naňho a príčinou rozvratu manželstva bola skutočnosť, že si s manželkou prestali rozumieť, má známosť, ktorá trvá dodnes.

O tom, že je svokra onkologický pacient nevedel, ani mu to nedali na vedomie, na pohrebe svokry bol, ale keď svokor zomrel taktiež mu to ani nedali vedieť a na pohrebe nebol.

Syn ho vyháňal z domu, aby si už mohol spraviť poriadok v dome on sám. Ďalej uviedol, že nemal žiadny konflikt so starými rodičmi, teda rodičmi žalovanej v 2. rade, mali rozdielne názory, ale že by si ich presadzoval na úkor druhých, to nie. Syn mu na nehnuteľnosti, ktorú prerábali odmietal pomáhať s tým, že mu nebude pomáhať, lebo tam nič nie je jeho. Manželka polovicu života nikde nerobila, keď ho navštívili súrodenci veľakrát boli prítomní pri návšteve aj rodičia žalovanej.

11./ Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že nezhody vznikali aj z dôvodu, že jej rodičia boli maďarskej národnosti, doma sa používala maďarčina, deti maďarsky nevedia, lebo nesmeli doma hovoriť. V prítomnosti žalovaného sa nemohla s nikým rozprávať po maďarsky. Dom patril jej rodičom, nebol napísaný na nich, nakoľko jej otec dostal nenávratnú pôžičku z družstva a vie, že 10 rokov s predmetnou nehnuteľnosťou nesmel hýbať, pretože keby ju predal alebo prepísal na niekoho iného, musel by peniaze vrátiť. Keď rodičia prepísali nehnuteľnosť aj na žalovaného, prestal sa o nich zaujímať a keď sa rozviedli, už nechodil k rodičom vôbec a taktiež po rozvoде neprejavoval záujem o jej rodičov, keď boli rodičia chorí žalovaný sa nepýtal, či niečo nepotrebujú.

12./ V predmetnom spore bol vypočutý aj svedok Y., W. S., ktorý uviedol, že nevidel žiadne vzťahy, ktoré by narušovali rodinu, naopak celá rodina bola súdržná, navštevovali sa, dá sa povedať, že pravidelne. Dokonca deti žalovaných sú ich krstnými deťmi, nebol svedkom žiadneho konfliktu medzi žalovaným v 1. rade a právnym predchodcom žalobcov teda starými rodičmi, naopak vzťahy boli priateľské, starý pán vždy, keď išiel okolo ich navštívil, neponosoval sa na zaťa, jeho zať bol vždy pre neho U., nikdy o ňom zlé nehovoril a nikdy sa nesťažoval, a dokonca aj po rozvoде, keď zomrela jeho svokra boli na pohrebe aj so žalovaným, čiže úcta tam bola, nikdy nebol svedkom incidentu opísaného žalobcom v 1. rade.

13./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a následne dospel k týmto skutkovým a právnym zisteniam.

Právny predchodcovia žalobcov B. S., rod R. a Y. S. darovacou zmluvou uzavretou dňa 25.01.2011 vo forme notárskej zápisnice N 16/2011, NZ 2382/11, spísanej na notárskom úrade JUDr. Aleny Mezsárosovej, notárky, darovali svojej dcére a to žalovanej v 2. rade a svojmu zaťovi - bývalému manželovi žalovanej v 2. rade, žalovanému v 1. rade, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území B., v obci M., ktoré boli zapísané na LV číslo XXX vedené Okresným úradom Nitra katastrálnym odborom, pričom sa jednalo o pozemok parcely XXX/X registra „C“ - zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXX m², pozemok parcely číslo XXX/X registra „C“ - zastavané plochy a nádvorcia o výmere XX m², pozemok parcely číslo XXX/X registra „C“ - zastavané plochy a nádvorcia o výmere XX m² a rodinný dom súpisné číslo X umiestnený na parcele číslo XXX/X, pričom predmetný vklad bol povolený a to na základe rozhodnutia Správy katastra v konaní vedenom pod číslom V XXX/XX.

Právny predchodca žalobcov vyzval žalovaných v 1. a 2. rade listom zo dňa 19.08.2014 na vrátenie daru, čo ani jedna zo strán nerozporovala, predmetná písomnosť zo strany žalobcu založená do spisu nebola, žalovaná v 2. rade súhlasila s vrátením daru, ktorý získala spoločne so žalovaným v 1. rade, pričom taktiež súhlas, na ktorý poukazoval právny predchodca žalobcov sa taktiež v spise nenachádzal, a takto nadobudnutá nehnuteľnosť darom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných v 1. a v 2. rade, pričom v súčasnej dobe sa vedie konanie o vyporiadanie BSM na tunajšom súde vedené pod spisovou značkou 14C/748/2015, ktoré je v súčasnej dobe prerušené a to až do právoplatného skončenia tohto konania.

Vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcov neb. Y. S. v priebehu pojednávania a to dňa XX.XX.XXXX zomrel, z Uznesenia Okresného súdu Nitry, sp. zn. 12D/26/2018 - 90, zo dňa 03.12.2018, spísaného na notárskom úrade JUDr. Ota Kopana bolo zistené, že právnymi nástupcami po neb. sú jeho vnuci a to z dôvodu, že žalovaná v 2. rade sa ako jediná dedička zriekla svojho dedičstva v prospech svojich detí, a preto súd Uznesením sp. zn. 17C/49/2017- 46, zo dňa 13.05.2019 pokračoval v predmetnom spore s dedičmi a to s Y. U. I., nar. XX.XX.XXX a B. K. N., rod. I., nar. XX.XX.XXXX.

14./ Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

15./ Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

16./ Domáhanie sa vrátenia daru je z právneho hľadiska jednostranný právny úkon darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný vrátil dar. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. K platnosti právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru je z hľadiska jeho určitosti nevyhnutné, aby v ňom darca celkom zreteľne a jednoznačne uviedol tie konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Úkon darcu smerujúci k vráteniu

daru môže byť obsiahnutý priamo v žalobe; aj v nej musí však žalobca dostatočne presne, určito a konkrétne opísať skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Právne účinky jednostranného právneho úkonu darcu (pokiaľ sú splnené podmienky vyplývajúce z §630 Občianskeho zákonníka) nastanú v takom prípade ex nunc momentom doručenia výzvy darcu obdarovanému, resp. doručenia žaloby obdarovanému. Skutkové okolnosti uvedené darcom vo výzve alebo v žalobe sú potom predmetom dokazovania a tiež posudzovania z hľadiska, či došlo k naplneniu predpokladov, za ktorých sa darca môže domáhať vrátenia daru (§ 630 Občianskeho zákonníka). Jena súde, aby v oboch prípadoch skutkovo a právne vyhodnotil, či sa dorúčením výzvy alebo žaloby obdarovanému obnovilo vlastníctvo darcu. (Rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 616/2015 zo dňa 10. 12.2015).

17./ Ako už bolo vyššie konštatované, právny predchodca žalobcov sa domáhal určenia vlastníckeho práva k darovaným nehnuteľnostiam z dôvodu, že žalovaný v 1. rade po uzavretí darovacej zmluvy prestal prejavovať záujem o právnych predchodcov žalobcov, ako aj svoju bývalú manželku, žalovanú v 2. rade, tento nezáujem pretrvával aj napriek skutočnosti, že manželka právneho predchodcu žalobcu v čase po uzavretí darovacej zmluvy trpela závažným onkologickým ochorením, v dôsledku ktorého nakoniec zomrela, pričom táto jej choroba si vyžadovala zvýšenú starostlivosť celej rodiny, ako aj poskytnutie pomoci zo strany členov rodiny, pričom žalovaný v 1.rade neprejavoval záujem, nekomunikoval s nimi a neposkytoval im očakávanú pomoc.

Taktiež dôvodom na vrátenie daru, ktorý nadobudol žalovaný v 1. rade bola skutočnosť, že žalovaný v 1. rade sa dopustil hrubého porušenia dobrých mravov nielen voči svojej bývalej manželke, ale aj voči svojej dcére.

Žalobca v 1. rade ako právny nástupca žalobcu tvrdil, že ako náhle došlo k darovaniu nehnuteľnosti na žalovaného v 1. rade ako aj na jeho matku, žalovaný v 1. rade podal žiadosť o rozvod, čiže z jeho strany išlo o účelové konanie. Z rozprávania matky má vedomosť o tom, že otec na matku nepriamo tlačil, aby darovali starí rodičia nehnuteľnosť na oboch.

Ďalej tvrdil, že niekedy v roku 2002 plus - mínus pár rokov bol svedkom skutočnosti, kde došlo ku slovnému konfliktu otca t.j. žalovaného v 1. rade a starého otca, pričom predmetom konfliktu boli práce okolo kombajnu. Ďalej tvrdil, že bol prítomný pri konflikte taktiež okolo roku 2002 - 2004 kedy vie, že žalovaný v 1.rade sotil mierne starého otca, nadával mu, pričom on medzi nich vstúpil a potom sa to ukludnilo. Nevie, čo bolo predmetom hádky, možno práce, ktoré sa mali robiť.

Tieto skutočnosti žalobca uviedol na objasnenie vzťahu žalovaného v 1. rade voči právnym predchodcom, teda voči babke a dedkovi. Ďalej žalobca tvrdil, že približne v roku 1995, keď chovali zajace, prišiel domov a pri kontrole zajacov zistil, že jeden zajac chýbal, tak vyzhnal sestru hľadať von zajaca a tá bola celá uplakaná, uzímená pretože v tom čase bola zima.

Ďalej žalobca na objasnenie vzťahov uviedol, že čo sa týka spoluzitia otca, teda žalovaného v 1. rade a starých rodičov, je pravda, že s babkou ako tak nejako vychádzal, lebo tá mu neprotirečila, ale dedko, keď sa mu niečo nepozdávalo, mal iný názor, povedal mu to do očí, čo otca iritovalo.

K tvrdeniam ohľadom zdravotného stavu babky, že bola onkologická pacientka uviedol, že jeho sa otec nikdy nepýtal, aký je zdravotný stav babky, či by niečo potrebovala a či sa pýtal matky, to nevie. Nikdy sa neopýtal, či teda treba niečo pomôcť, či treba ísť k lekárovi. Tvrdil, že správanie otca považuje za účelové, nakoľko po zápise jeho vlastníctva do katastra podal návrh o rozvod a ďalej uviedol, že čo sa týka rekonštrukcie rodinného domu, všetci pracovali na rodinnom dome, pracovali aj starí rodičia.

Ako ďalšiu nezhodu, ktorá bola medzi žalovaným v 1. rade a starými rodičmi bola skutočnosť, že starí rodičia boli maďarskej národnosti a matka pred otcom nemohla rozprávať po maďarsky, pretože otec robil ako nepríčetný, vadilo mu, že mama sa rozprávala pred ním so svojimi rodičmi po maďarsky.

Žalobca v závere zhrnul, že nešlo o konkrétne negatívne správanie žalovaného voči starým rodičom, išlo o dlhotrvajúce správanie a množstvo konfliktov, konflikty medzi nimi vznikali skôr, ako sa nehnuteľnosť darovala a konflikty sa odohrali niekedy v roku 2002 a čo sa týka spomínaných konfliktov, tak tie sa odohrali niekedy v roku 2002.

Žalobkyňa v 2. rade tvrdila, že s rodičmi žila v spoločnej domácnosti do roku 2003, v súčasnej dobe žije v Rakúsku a domov chodí pravidelne 5 krát do roka. Vie o tom, že sa otec t.j. žalovaný v 1.rade nepýtal nikdy matky, či sa starým rodičom darí, ako sa majú, či niečo nepotrebuje. Táto situácia nastala hneď potom, čo sa manželstvo jej rodičov rozviedlo, čiže zhruba 4 - 5 rokov dozadu. Tak isto tvrdila, že žalovaný nechodil s nimi k doktorovi, matka chodila s nimi k doktorovi, všetko financovala a dokonca žalovaný v 1.rade nebol ani na pohrebe starého otca. Žalobkyňa taktiež tvrdila, že nezhody vznikali aj kvôli národnosti starých rodičov, ktorí mali národnosť maďarskú, starí rodičia po rozvode už nechodili

do domu, lebo mali pocit, že tam už nie vítaní. Ďalej tvrdila, že matka chcela predmetnú nehnuteľnosť napísať na nich, na deti, avšak žalovaný práve trval na tom, aby sa nehnuteľnosť napísala na nich.

Žalobkyňa ďalej tvrdila, že otec nemá s nimi žiadny kontakt jej dieťaťu, nerozpráva sa s ňou, ako by bola cudzia, taktiež potvrdila, že rodičia mali nezhody v manželstve.

Žalovaný v 1. rade v rámci svojej obrany uviedol, že najlepšie si z celej rodiny rozumel so svojou dcérou, nepozvala ho ani na svadbu a nedala mu vedieť ani o narodení syna a keď sa dieťaťu prihovorí, cíti, že mu o ňom je len zle rozprávané a keď chcel niečo vnukovi ukázať, chytila ho za ruku a zobrala ho preč. Čo sa týka vzťahu ku svokrovcom, žalovaný tvrdil, že keď sa oženil, dostali ústne od svokrovcov novostavbu rodinného domu, ktorý zrejme začal stavať svokor pre svoju dcéru a od roku 1978 na tejto nehnuteľnosti pracovali oni. On ju spolu s manželkou dokončil, nepopiera, že zo strany rodičov manželky im nebolo pomáhané, pomáhali v rámci svojich možností, teda aj finančne aj materiálne. K darovaniu nehnuteľnosti však došlo až v roku 2011, pričom nehnuteľnosť bola už obývatel'ná. Žalovaný tvrdil, že nie je pravdou, že by sa zle správal ku svokrovcom, do rozvodu manželstva boli ich vzťahy dobré, po rozvode to už bolo horšie. Tvrdil, že mal zlý pocit, pretože na tej nehnuteľnosti pracoval, robil, rekonštruoval ju a nebola naňho vôbec písaná. S manželkou sa rozviedol, pretože si prestali spolu rozumieť a má známosť, pričom táto známosť trvá. Žalovaný tvrdil, že nevedel o tom, že svokra má vážne zdravotné problémy. Svokor bol mobilný, chodil k lekárovi autom, jeho manželka bola doma, do roboty chodil on na 2 zmeny a čo sa týka pohrebu svojej svokry, na tom bol a keď zomrel svokor, nedali mu ani vedieť.

18./ Žalovaná v 2. rade tvrdila, že nezhody vznikali v rodine kvôli maďarskému jazyku, ktorý sa doma používal, deti maďarsky nevedia lebo nesmeli doma hovoriť a v prítomnosti žalovaného v 1. rade sa nemohla s nikým rozprávať po maďarsky.

Ďalej tvrdila, že predmetný dom nebol napísaný na nich, nakoľko jej otec dostal nenávratnú pôžičku z družstva a 10 rokov s predmetnou nehnuteľnosťou nesmel hýbať, lebo keby ju predal alebo prepísal, musel by peniaze vrátiť. Ďalej tvrdila, že žalovaný už pred rozvodom veľmi nechodil k jej rodičom a keď sa rozviedli, prestal chodiť vôbec a už neprejavoval o nich záujem.

19./ Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že žaloba žalobcov na určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam a to titulom vrátenia daru nie je podaná dôvodne.

20./ Žalobcovia, ako právni nástupcovia po neb. Y. S., vo svojich výpovediach neuviedli, také skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre samotnú žalobu a k jej vyhoveniu, z ich strany nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že zo strany žalovaného došlo k takému správaniu, ktoré by vykazovalo znaky takej intenzity, aby bolo možné konštatovať, že ide o rozpor s dobrými mravmi.

Samotný pôvodný žalobca vo svojej žalobe len poukazoval na nevhodné správanie sa žalovaného v 2. rade voči jeho dcére t.j. voči manželke žalovaného v 1. rade ako aj na to, že po darovaní nehnuteľnosti podal žalovaný v 1. rade návrh o rozvod manželstva, nakoľko mal známosť s inou ženou a taktiež ďalej v žalobnom návrhu poukazoval na skutočnosť, že im neposkytol potrebnú pomoc, hlavne jeho manželke, ktorá bola onkologickým pacientom, iné skutočnosti žalobca ani v žalobe netvrdil a ani neoznačil dôkazy na preukázanie týchto jeho tvrdení.

Samotný pôvodný žalobca nekonkretizoval v samotnej žalobe, aká konkrétna pomoc mu zo strany žalovaného v 1. rade nebola poskytnutá, či bol požiadaný žalovaný v 1. rade o pomoc a ten ju odmietol, nekonkretizoval jeho nevhodné správanie voči nemu, ako aj jeho alebo jej manželke a vzhľadom na jeho úmrtie v priebehu konania nedošlo ani právnymi nástupcami k preukázaniu, že by zo strany žalovaného v 1. rade došlo k takému nevhodnému správaniu, ktoré by odôvodňovalo návrhu vyhovieť.

Právny nástupca žalobcu v 1. rade t.j. jeho vnuk vo svojej výpovedi taktiež len poukazoval na nezhody, na ktoré si spomenul a ktoré sa približne odohrali v rokoch 2002 až 2004, uvádzal sprostredkované informácie a taktiež len hodnotil jeho správanie, a podľa jeho vyjadrenia, keby to mal v globále zhrnúť, tak pokiaľ otca t.j. žalovaného v 1. rade poslúchali a neprotirečili mu, tak všetko bolo v poriadku a pokiaľ tam bol nejaký rozpor, už neboli poslušní, tak žalovaný v 1. rade svojou dominanciou začal presadzovať svoje.

Tak isto ani samotná žalobkyňa v 2. rade ako právna nástupkyňa žalobcov a dcéra žalovaného v 1. rade vo svojej výpovedi tvrdila, že k zmene správania žalovaného došlo po tom, čo ich manželstvo s matkou bolo rozvedené, čo je zhruba 4 až 5 rokov dozadu a taktiež tvrdila, že nezhody videla v národnosti starých rodičov, poukazovala na skutočnosť, že so žalovaným v 1. rade nemá žiadny kontakt ani jej deti, keď sa stretnú nerozpráva sa s nimi, ako by bol cudzí, pričom taktiež z jej strany nebolo konkretizované, či sa snažila o komunikáciu, či bola odmietnutá, nešpecifikovala nijaké vzniknuté respektíve konkrétne

situácie, čo možno vyhodnotiť tak, že z dôvodu rozvodu manželstva jej rodičov sa postavila na stranu matky a k tomu podriadila aj svoje správanie k otcovi, t.j. k žalovanému v 1. rade, pričom vo svojej výpovedi taktiež potvrdila, že rodičia mali nezhody v manželstve, čiže išlo len o jej subjektívny pocit, ničím nepodložený.

Žalovaný v 1. rade sa bránil tým, že ich vzťahy v manželstve boli už dávno narušené, na predmetnej nehnuteľnosti pracoval, prerábali ju ako svoju vlastnú, čo potvrdila aj samotná žalovaná v 2. rade, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že predmetná nehnuteľnosť nemohla byť na nich napísaná a to z dôvodu, že jej otec si zobral pôžičku od zamestnávateľa a po dobu 10 rokov nesmel predmetnú nehnuteľnosť nijakým spôsobom predať, ani darovať, avšak nehnuteľnosť si sami prerábali. Nehnuteľnosť bola na nich prepísaná v roku 2011.

Žalovaný vo svojej výpovedi popieral, že by sa nevhodne správal voči svojim bývalým svokrovcami, ich vzťahy boli dobré a k zhoršeniu vzťahov došlo až po samotnom rozvode.

Nepopieral, že im právny predchodcovia žalobcov, teda svokrovci bývalej manželky na nehnuteľnosti pomáhali ako finančne tak aj materiálne, avšak nikdy sa nesprával tak nevhodne, že by svokrovcami ublížil, nikdy neboli riešení ani priestupkovo a nebolo pre jeho správanie podané ani trestné oznámenie. Svedka, ktorého navrhli vypočuť v predmetnom spore, potvrdil výpoveď žalovaného v tom zmysle, že nemá vedomosť o tom, že by zo strany žalovaného došlo k takému správaniu sa, že by došlo k narušeniu vzťahov, naopak celá rodina bola súdržná, navštevovali sa a dá sa povedať dosť pravidelne, dokonca je krstným otcom ich detí. Taktiež potvrdil, že nebol svedkom žiadneho konfliktu, ktorý by sa mal odohrať medzi žalovaným v 1. rade a nebohým žalobcom, prípadne starými rodičmi, naopak ich vzťahy boli priateľské a dokonca aj po rozvode, keď zomrela manželka žalobcu, boli na pohrebe, on ako aj samotný žalovaný, ako prejav úcty.

21./ Ako už bolo vyššie konštatované podľa ustálenej súdnej praxe hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity, alebo ich sústavné porušenie (R 88/1998), pričom dobré mravy možno charakterizovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji vykazujú určitú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie a sú dodržiavané rozhodujúcou časťou spoločnosti. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí (R 31/1999).

Ďalej súd uvádza, že predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov.

Právny predchodca žalobcu svojou žalobou ako aj samotní žalobcovia, t.j. právny nástupcovia žalobcu vo svojich výpovediach nepreukázali a ani nekonkretizovali také skutočnosti, ktoré by preukazovali nevhodné správanie sa žalovaného v 1. rade voči samotným darcom, ako aj im blízkym osobám, ktoré by vykazovalo znaky takej intenzity, aby bolo možné konštatovať, že ide o rozpor s dobrými mravmi.

Z ich strany nenavrhli vypočuť žiadnych svedkov, ktorí by preukázali také správanie sa žalovaného v 1. rade voči bývalým svokrovcami, ktoré by bolo možné s ohľadom na všetky okolnosti hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov a taktiež právny predchodca žalobcov s podaním žaloby bol povinný priložiť aj dôkazy, ktoré majú preukázať jeho tvrdenia, žalobca však dôkazy preukazujúce hrubé porušenie dobrých mravov k žalobe nedoložil a tie neboli doložené ani právnymi nástupcami žalobcu.

Naopak, súd z výsluchu strán sporu mal jednoznačne za preukázané, že ide len o subjektívny pocit strán sporu na strane žalobcov, vyplývajúci zo skutočností, že žalovaní v 1. a v 2. rade sa rozviedli, pričom žalobcovia v 1. a v 2. rade zhodne potvrdili, že manželstvo ich rodičov nebolo najlepšie, že si v poslednom období nerozumeli a taktiež súd má za to, že ide o účelovo podanú žalobu zo strany právneho predchodcu žalobcov, ktorý si predmetnú žalobu podal až v roku 2017, poukazujúc na skutočnosť, že na tunajšom súde pod spisovou značkou 14C/48/2015 sa vedie konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov t. j. žalovaných v 1. a v 2. rade, pričom toto konanie je v súčasnej dobe prerušené do právoplatného skončenia tohto konania.

Ďalej súd poukazuje jednoznačne na výpoveď samotného žalobcu v 1. rade, ktorý nevedel preukázať akým spôsobom a kedy konkrétne respektíve kedy naposledy došlo k takému správaniu sa zo strany žalovaného v 1. rade a to, či už k právnemu predchodcovi žalobcu alebo k samotnej žalovanej v 2. rade, čo by malo za následok vrátenia daru, čiže nevedel uviesť rozhodujúcu skutočnosť, kedy došlo k takému hrubému porušeniu dobrých mravov, práve naopak vo svojej výpovedi poukázal na bežné problémy, ktoré boli v rodine, či už medzi jeho rodičmi, alebo medzi svokrovcami z dôvodu, že žili v blízkosti seba a taktiež popisoval aj skutočnosti, ktoré sa týkali rekonštrukcie na predmetnej nehnuteľnosti a

nehody, ktoré tam vznikali, uvádzal len svoje zhodnotenie danej situácie bez akejkoľvek špecifikácie, a konkretizácie a následného označenia dôkazov, išlo len o jeho subjektívny ničím nepodložený pocit. Súd ďalej uvádza, že ani samotná žalobkyňa v 2. rade nevedela uviesť žiadne konkrétne dôvody, respektíve opísať skutočnosti, ktoré by preukazovali, že by zo strany žalovaného v 1. rade malo dôjsť k nevhodnému správaniu sa voči samotným darcom.

Aj z jej výpovede vyplývalo, že dôvodom pre podanie takého žalobného návrhu ako aj to, že k podaniu žaloby došlo až 6 rokov od darovania nehnuteľnosti bola skutočnosť, že v súčasnej dobe prebieha medzi rodičmi vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, ktorého predmetom je sporná nehnuteľnosť, keďže tak ako žalobca v 1. rade ani ona nevedela bližšie konkretizovať a ani špecifikovať skutočné nehody vznikajúce medzi žalovaným v 1. rade a darcami v poslednom období, ktoré by jednoznačne preukazovali jeho nevhodné správanie sa, resp. že by z jeho strany došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov voči samotným darcom.

Samotný žalovaný v 1. rade v rámci svojej obrany tvrdil, že medzi ním a právnymi predchodcami žalobcov, teda medzi ním a darcami nedošlo nikdy k takému správaniu respektíve k takému konaniu z jeho strany, ktoré by viedli k porušeniu dobrých mravov a toto jeho tvrdenie bola potvrdené aj výpoveďou svedka, ktorého navrhol žalovaný v 1. rade a ktorý vo svojej výpovedi uviedol že nemá vedomosť o nevhodnom správaní sa žalovaného v 1. rade voči darcom, samotný svedok vo svojej výpovedi naopak potvrdil, že vzťahy medzi nimi boli dobré, spoločne sa podieľali na vykonaní rekonštrukcie nehnuteľnosti, naopak rodina bola súdržná, navštevovali sa, on je dokonca krstným otcom žalobcov v 1. a v 2. rade, nemá vedomosť o tom, že by sa právny predchodca žalobcov, teda darca nejakým spôsobom ponosoval na svojho zaťa, vždy to bol pre neho len O., nikdy naňho zlé nehovoril o dokonca aj po rozvode, keď zomrela darkyňa, teda manželka právneho predchodcu žalobcu, boli všetci na pohrebe ako aj samotný žalovaný v 1. rade.

Samotná žalovaná v 2. rade taktiež nevedela žiadnym spôsobom poukázať na konkrétne skutočnosti, ktoré sa odohrali a ktoré by mali viesť k tomu, že by zo strany žalovaného v 1. rade došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov voči darcom, poukázala len na bežné problémy, ktoré bývajú v manželstve a na problémy vznikajúce v spoložití dvoch generácií, skutočnosť, že nemohla doma hovoriť pred žalovaným v 1. rade po maďarsky, nakoľko jej rodičia boli maďarskej národnosti svedčí o tom, že žalovaný v 1. rade maďarsky nevedel a nerozumel. Potvrdila, že samotnú nehnuteľnosť prerábali spolu s manželom, nehnuteľnosť bola písaná na právneho predchodcu žalobcu, teda na jej otca z dôvodu, že dostal finančný príspevok od zamestnávateľa a po dobu 10 rokov predmetnú nehnuteľnosť nemohol darovať ani predať, takže preto nehnuteľnosť bola písaná na neho, a poukazovala jedine na skutočnosť, že sa rozviedli z dôvodu, že si žalovaný v 1. rade našiel známosť s inou ženou, pričom táto skutočnosť v rozvodovom konaní nebola nijak preukázaná.

22./ Súd prvej inštancie na základe takto vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zo strany žalovaného v 1. rade voči obdarovaným nedošlo k takému správaniu, čo by nadobudlo intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka, samotný žalobca vo svojej žalobe a následne aj právni nástupcovia žalobcu nepreukázali, a ani nekonkretizovali, kedy malo k takémuto správaniu zo strany žalovaného v 1. rade voči darcom, ako aj k žalovanej v 2. rade dôjsť, nekonkretizovali správanie žalovaného v 1. rade, ktoré by bolo možné subsumovať pod hrubé porušenie dobrých mravov, nepreukázali, že by sa žalovaný nezaujímal o darcov, pričom bol na pohrebe darkyne, naopak žalovaný preukázal, že nikto ho nikdy o žiadnu pomoc nepožiadala, čiže nebolo preukázané, že by z jeho strany došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov, ústne tvrdenia právnych nástupcov žalobcu, ako aj samotného právneho predchodcu neboli nikým a ničím, ako aj žiadnymi listinnými dokladmi preukázané.

23./ Súd v závere uvádza, že pre posúdenie, či ide o hrubé porušenie dobrých mravov, sú vždy rozhodujúce objektívne okolnosti, a nie prípadné subjektívne okolnosti a pocity na strane darcu a osôb blízkych, ktoré spočívajú v predstavách ako by sa mal obdarovaný t.j. žalovaný v 1. rade voči darcovi správať, akým spôsobom prejavil náležitú vďaku, pomoc, podporu vo vzťahu k obdarovanému, aby tým nedošlo z jeho strany k porušeniu dobrých mravov podľa § 630 Občianskeho zákonníka.

Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci

darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem (napr. Zákona o rodine) alebo zo zmluvného vzťahu. Negatívne správanie sa obdarovaného k darcovi, alebo jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, sa musí prejavovať objektívne. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného ani menej významné porušenie dobrých mravov ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru.

Čiže predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, alebo prípadný „nevďak“, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu je možné posudzovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Musí sa jednať o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné a to buď fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím pomoci a podobne. Musí ísť o také správanie sa obdarovaného vo vzťahu k darcovi, ktoré je možné objektívne s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam, za ktorých k nemu došlo, posudzovať ako hrubé porušenie mravných a etických noriem spoločnosti. Rozhodujúce je hľadisko objektívne a nie subjektívne pocity darcu.

Skutočnosť, že došlo k zhoršeniu vzťahov medzi darcami a obdarovanými a to spôsobené rozvodom manželstva medzi žalovanými, nie je závažným dôvodom, ktorý by svedčil o tom, že ide o hrubé porušenie dobrých mravov.

Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie obdarovaného - žalovaného v 1. rade, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, a takéto správanie sa jednoznačne vyznačuje značnou intenzitou alebo sústavnosťou alebo opakovanosťou, ako je fyzické násilie, hrubé urážky, hrubý nezáujem a podobne, pričom takéto správanie sa musí objektívne navonok prejavovať a nemôže spočívať len v subjektívnych pocitoch samotného darcu tak, ako to bolo v tomto prípade, pričom išlo o jednoznačne subjektívne pocity nielen darcu, teda právneho predchodcu žalobcu, ako aj jeho právnych nástupcov ale aj samotnej žalovanej v 2. rade, ktorá poukazovala na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade nadviazal známosť s inou ženou.

Súd vzhľadom na takto zistený skutkový stav mal za preukázané, že žaloba žalobcov v 1. a v 2. rade nie je dôvodne podaná. Žalobcovia nepreukázali v žalobe, respektíve neunesli dôkazné bremeno, ktoré by preukazovalo, že zo strany žalovaného v 1. rade došlo k takému nevhodnému správaniu sa voči právnenému predchodcovi žalobcov, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako hrubé porušenie dobrých mravov zakladajúcich nárok na vrátenie daru a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

24./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný, súd žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

25./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.